

stemmelsen i § 17, skal være anvendelig paa de Personer, deres Vædringsforslag angaaer. Lige-
 saalidt antager jeg, at Bestemmelsen i Lovens
 § 11, Nr. 6, om, at enhver af vedkommende
 Afdeling eller militaire Myndighed som for
 Tiden utjenestedygtig hjemsendt, Værnepligtig
 skal være forpligtet til at fremstille sig til Be-
 dømmelse og Behandling endog før det Aar,
 der er det almindelige Udskrivningsaar. Være
 Medlemmer ville see, at der allerede her er
 paavist to Tilfælde, hvori der, naar Vædrings-
 forslaget vedtages, i alt Fald kan blive nogen
 Tvivl om Lovens rette Forstaaelse, og For-
 slaget vil ogsaa i flere andre Punkter komme
 Noget i Strid med Lovens Affattelse. So mere
 Omhu der af Lovudkastets Concipist er an-
 vendt paa denne Lov, desto smerteligere maa
 det selvsølgelig berøre ham, naar der ved saa-
 danne maaftæe mindre alsidigt sete Vædrings-
 forslag kommer Uoverensstemmelse ind i den.
 Jeg maa dog, som sagt, hovedsagelig anbefale
 det høitærede Thing at stemme for mit Væ-
 dringsforslag under Nr. 3, hvorefter hele det
 sidste Stykke af § 4 udgaaer. — Jeg skal
 heller ikke lade uomtalt, at det andet Stykke i
 Vædringsforslaget under Nr. 8 er affattet paa
 en saadan Maade, at der kan opstaae nogen
 Tvivl, navnlig naar man sammenholder det
 med § 38, i hvis første Stykke det bestemmes,
 at de 8 Aar i Linien skulle regnes fra den
 1ste Januar i det Aar, for hvilket Udskriv-
 ningen er foregaaet. De Personer, som det
 nævnte Vædringsforslag angaaer, ere jo virke-
 lig udstrevne, da de ere behandlede paa Ses-
 sionen, men fra hvilket Aar skal deres Tjeneste
 i Linien regnes? — Jeg gaaer endelig over til
 at omtale det sidste af mig stillede Vædrings-
 forslag, som findes under Nr. 1, og som gaaer
 ud paa at retablere Lovudkastets Bestemmelse
 med Hensyn til Fritagelse for Værnepligt for
 Enhver, der i Folkekirken har modtaget den
 geistlige Ordination, samt for alle af Staten
 anerkjendte Religionsfællesskabs Geistlige. Naar
 jeg atter her har tilladt mig at opstille dette
 Forslag, er det paa ingen Maade for derved
 igjen at foranledige en Discussion om dette
 Punkt, men det staaer i fuldstændig Uoverens-
 stemmelse med, hvad jeg tidligere har tilladt
 mig at udtale, nemlig at min Overbeviisning

om dette Punkt er saa fast, at jeg vil gjøre,
 hvad jeg kan, for at en saadan Fritagelse
 bliver hjemlet de Ordinerede; min Overbeviis-
 ning er saa fast, at jeg ikke kan høre mig paa
 noget som helst Stadium, hvor jeg faaer med
 denne Sag at gjøre, inden den bliver til Lov.
 Under Nr. 1 a. har et æret Medlem (Barfod)
 stillet et Underædringsforslag til det af mig
 under Nr. 1 stillede Forslag, og den ærede
 Forslagsstiller maa undskyldes, at jeg, medens
 jeg har Ordet, udtaler mig ganske kort om
 dette hans Forslag. En Bestemmelse som den,
 det ærede Medlem har foreslaaet, hører lige-
 saa lidt hjemme i en Lov om Værnepligt
 som en Bestemmelse om, at ingen Mand kan
 faae geistlig Ordination, inden han har opfyldt
 sin Værnepligt. Det turde være muligt, at
 jeg kunde slutte mig til en Bestemmelse som
 den sidst antydede, men den hører ikke hjemme
 i en Værnepligtslov, og til en Bestemmelse
 som den her foreslaaede kan jeg paa ingen
 Maade slutte mig. Naar en ordineret Geist-
 lig finder det rigtigt og føler sig kaldet til at
 opgive, om ogsaa kun midlertidigt, sin Stil-
 ling som ordineret Geistlig og at indtræde
 som Combattant i Armeen, kan jeg ligesaalidt
 ansee dette for Noget, der burde forbydes,
 eller der vilde stride imod min Følelse, som
 om en ordineret Geistlig ikke som Combattant,
 men som den, der opmuntrede Krigerne, og
 altsaa ogsaa ved Armeen udfyldte sin Sjæle-
 sørgerplads, var tilstede i Kampen. — Af de øvrige
 Vædringsforslag, som ere stillede af Udvalget,
 er jo en meget stor Deel Redactioner, som
 jeg selvsølgelig ikke har Noget imod, men som
 jeg tværtimod i flere Punkter maa anerkjende
 som Forbedringer. Vædringsforslaget under
 Nr. 6 til § 12, der gaaer ud paa, at 17
 Aars Alderen skulde give Afgang til at blive
 taget under Behandling paa en Session, er
 vel stillet subsidiairt, men det er et Forslag,
 jeg i det Hele taget, selv kun som subsidiairt,
 ikke kan slutte mig til med nogen stor Varme
 eller Anerkjendelse; det vilde forekomme mig
 correctere, at man indfatte den Bestemmelse,
 at 17 Aars Alderen var den tidligste Udskriv-
 ningsalder. Naar jeg udtaler mig saaledes
 om dette Forslag, hidrører det ogsaa fra, at
 det mindre vil passe ind i det iøvrigt med